

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. София, 06.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **8061** по описа за **2011** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208–228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 13.04.2011г. по НАХД № 12428/2010 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 11010796/07.06.2010г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което е наложено административно наказание по чл. 56 от Правилника за прилагане на Закона за обществените поръчки (ППЗОП), вр. с чл.32 от ЗАНН – глоба, в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 1 от ППЗОП.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от санкционираното лице с твърдения, че същото е неправилно и незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния закон. От съда се иска да отмени решението на СРС и да постанови решение, с което се отменя НП.

Ответникът по касационната жалба редовно призован, не се явява и не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура застъпва становище за неоснователност на така подадената касационна жалба.

Административен съд – София град, в настоящия касационен състав, като се запозна със събраните по делото доказателства и обсъди както наведените касационни

основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, във вр.63, ал.1, изр.1 ЗАНН, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК и е от лице, което има право да обжалва първоинстанционното решение, защото е страна по делото, за която то е неблагоприятно, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като прецени обжалваното решение на основание чл.219, ал.2 АПК, настоящият състав намира, че същото е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му /арг. чл. 59, ал.1 ЗАНН/. При установената по делото фактическа обстановка районният съд е достигнал до правен извод, който не се споделя от настоящия състав.

Съгласно чл. 26, ал. 1 ППЗОП, възложителите не могат да променят обявените от тях условия и други параметри на обществените поръчки, с лимитативно изброени изключения. В случая възложителят е обявил открита процедура по ЗОП, с прогнозна стойност 300 000 лв., със срок на договора – 24 месеца. След проведената процедура, възложителят е сключил договор за 12 месеца, което обстоятелство представлява непозволено изменение на условията на поръчката; тъй като обаче то е извън предмета на делото, не следва да бъде обсъждано и се явява ирелевантно при преценката на процесното НП относно неговата законосъобразност.

Административнонаказващият орган е приел, че с оглед прогнозната стойност на поръчката и определените 3 % от стойността на последната, гаранцията за изпълнение е следвало да бъде изисквана в размер на 9000лв., преди сключване на договора. Тъй като обаче е била приета банкова гаранция за добро изпълнение в размер на 3850,30 лв., издателят на процесното НП е счел, че е налице нарушение на забраната на чл.26, ал.1 ППЗОП. Това виждане не може да бъде споделено.

На първо място, прогнозната стойност на поръчката има за цел да определи горния праг за допустимост на офертите. Стойността на поръчката след провеждането ѝ се формира от резултата от проведената процедура – т. е., стойността на договора. Когато тя не е предварително известна, както в случая, в информацията за сключен договор се посочва нула; в такъв случай предварителната (прогнозна) стойност на поръчката би могла да служи за определяне на размера на гаранцията, доколкото няма други данни за окончателната стойност на поръчката.

Наред с това, установява се от представената по делото информация за изпълнение на договора, изпратена на 03.02.2010г. - преди съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН), че окончателната стойност на договора е 120737,49 лв. с ДДС, или 100614,58 лв. без ДДС. Следователно, обявеният размер на гаранцията – 3 % от стойността на поръчката, в случая е 3018,44 лв., който не превишава сумата по банковата гаранция и не е налице соченото нарушение. Във връзка с доводите на касатора относно срока за съставяне на АУАН за пълнота на изложението е необходимо да се посочи, че в случая за съставянето му е приложим срока по чл. 57, ал. 1 ППЗОП.

Предвид изложеното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 13.04.2011г. по НАХД № 12428/2010 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 11010796/07.06.2010г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.